

- Той е...

- Асен... Асен...

- Царят е тук... Царят е тук...

Откъм манастирската порта се спуснаха стражи. Разблъскаха ли-
дете, заградиха с копията си младия самодържец, за да не ^баде за-
душен от изблика на народната обич.

- Крал Андрея е готов за службата, царството ти.

Сякаш чак тогава повярвали, че че Иоан Асен е между тях, всич-
ки наоколо нададоха радостен вик:

- Той е! Тука е!

Жени и деца се спуснаха да целуват ръцете му, старци сваляха
калпаци и се кръстеха просълзени, моми и момци запяха песента на
свети Димитър, всеки искаше да бъде по-близо, да види и чуе, да из-
каже болката, ~~или~~ неволята си.

- Моят девер ме изпъди от къщи и не дава наследство на синове-
те ми!

- Кастрофилактът ни иска десетък като игумена!

- Ловджиите на севаста не плащат виното си!

- Богомилите не искат да помагат при зидане на калетата! Не
искат да плащат волоберщина!

Иоан Асен полека дигна ръка. Тълпата утихна за миг. Гласът му
се разнесе с очарованието на скъпа, старинна лютня:

- Кастрофилактът ще ^баде преместен на друга служба... Ловджи-
ите на севаста ще платят глоба... Богомилите ще престанат да се
бунтуват и да бъдат недоволни, когато се премахнат причините за
бунт и недоволство... Бъдете всички спокойни... Има кой да бди над
вас. Това е моят дълг и аз не се отричам от него... Затова обика-
лям държавата си: с очите си да видя изпълняват ли се моите наред-
би.. В моята страна не бива да има нито идин гладен, нето един не-
доволник, нито един оскърбен...

Тълпата се разлюля от небивал възторг, стражите отново опряха